

Alfa horoskop

Godina je 6. pre nove ere. Na Istoku, u zemlji Haldejskoj, uzbuđeno raspravljaju tri učena čoveka.

„Pogledaj tamo!” kaže jedan. „Siguran sam da je to sada!”

„Da”, odgovara drugi, „Jupiter i ♃ su u konjunkciji u ♃, znaku novog doba. A, evo i ♀ je došao na devičansku zvezdu **Spiku**.”

„I ♂ je”, kaže treći, „u konjunkciji sa **Antaresom**, što je znak svetog ratnika.”

„A upravo sada”, usklikne prvi, „**Orion**, *Sin Boga*, rađa se na istoku zajedno sa sjajnom zvezdom **Betelgez**. Veliki kralj Jevreja, kojeg je Gjamasp predvideo, rođen je u ovom času! Siguran sam u to.”

„Tako je! Pre tri stotine godina, on je prorekao da će novi kralj Jevreja biti rođen kad velika mutacija padne u znak ♃. Ovaj novi kralj će biti avatar doba ♃.”

„Avatar će biti kraljevske krvi. A mi znamo vreme njegovog rođenja! Šta mislite, da li možemo da ga pronađemo?”

„**Betelgez**, koji je desna ruka Boga, znak je njegovog rođenja. *Betlehem* je zato ime njegovog rodnog mesta. Uostalom, tako je i prokovan: 'ali ti, Betleheme... iz tebe će doći onaj što će vladati Izraelom'. Pođimo u Jerusalem i budimo deo ovog važnog događaja.”

Nakon priprema i pravljenja pažljivih beležaka iz zvezdanih karata, tri astrologa kreću kamilama na dug put u Jerusalem. Svake noći su nakon zalaska Sunca mogli posmatrati veliku konjunkciju kako se uzdiže na nebu, trepćući poput zvezde koja im ukazuje put. Došavši u Jerusalem, astrolozi su se na dvoru kralja Heroda raspitivali o detetu. Kralj Herod je bio vidno uzbuđen zbog njihovog ispitivanja. Pozva ih na stranu i zapita ih za tačno vreme rođenja. Tada im naredi:

„Pođite u Betlehem i nađite dete. Kad ga nađete, javite mi kako bih i ja mogao poći i iskazati mu poštovanje.”

Prošlo je već godinu dana od rođenja deteta. Noćeci na svom putu ka Betlehemu, astrolozi su ponovo konsultovali nebesa. Mars se brzo približavao konjunkciji sa Saturnom – znak približavajuće opasnosti. „Nije čudo što je Herod tako uznemiren”, rekoše jedni drugima. „Uplašen je detetom koga tražimo. Moramo požuriti.”

Brzo su se spakovali i još žurnije uzjahali kamile kako bi prešli poslednje kilometre do Betlehema, s pogledom na zvezdu vodilju nad sobom. Idućeg dana su u malom gradu Betlehemu bez problema pronašli kuću porodice koja je dobila sina na datum koji su rekli. Klečeći pred Marijom i njenim sinom te godine koja će se kasnije zvati 5. pre Nove ere, izneli su darove koji će se kasnije zvati prvim Božićnim poklonima.

Josipa su upozorili da je dete možda u opasnosti. Zatim su krenuli natrag u svoju zemlju, putem kojim ih Herod ne može dostići.

Iste noći se Josipu u snu javio anđeo. „Hitno se spakuj”, reče anđeo, „pođi s detetom i njegovom majkom u Egipat i ostani tamo dok ne dobiješ sledeći znak. Herod traži dete da ga ubije.”

Josip se probudio i zaštićen tamom, žurno uputio prema Egiptu. Tamo su živeli sve do Herodove smrti. Proroštvo se na taj način ispunilo: „Iz Egipta dozvao sam svog sina.” Kad je Herod doznao da su ga astrolozi prevarili i pobegli, ljutito je naredio masakr sve muške dece mlađe od dve godine u području Betlehema. Budući da su proračuni astrologa govorili da je dete staro oko jedne godine, Herod je mislio da će na taj način ukloniti ovog novorođenog vladara.

Dve godine kasnije Herod umire, a anđeo se Josipu ponovo javlja u snu s porukom da se porodica sigurno može vratiti u Izrael. Vratili su se u Marijin rodni grad Nazaret. A dete je raslo ispunjeno snagom, mudrošću i Božjom milošću.

Ovako su verovatno izgledali događaji opisani u Novom zavetu, koji su se odigrali pre nešto više od 2000 godina, na samom početku jedne Nove ere. Ali, da bi se došlo do ovih podataka, bilo je potrebno sprovesti jedno zanimljivo istorijsko-astrološko istraživanje. Pa, da krenemo redom.

Zašto ne godina 1?

U vreme Isusovog rođenja nije korišćen današnji kalendar. U Palestini, tada delu Rimskog carstva, bio je na snazi rimski kalendar, koji je zasnovan na datumu osnivanja Rima. Oko 500 godina kasnije, monah po imenu Dionizije Egsikus dobio je zadatak da odredi početak novog kalendara, koji bi se zasnivao na datumu Isusovog rođenja. Problem je bio u tome što Dionizije nije bio preterano pažljiv u svojim istorijskim istraživanjima. Izračunao je da je Isus rođen 754. godine A.U.C. (*ad urbe condita*, to jest „od osnivanja grada” Rima), pa je tu godinu postavio kao A.D. 1 (*anno Domini* – ili „leto Gospodnje”). Za svoje proračune koristio je 400 godina staru hronologiju koja je pokazivala da je Isus rođen 28. godine vladavine Avgusta Cezara. Na žalost, propustio je da uoči da je Avgust vladao 4 godine pod imenom Oktavijan.

Tvrđenje da je Isus rođen 1. godine u suprotnosti je i sa Matejevim Jevanđeljem. Matej govori o Herodovim nastojanjima da uništi novorođenog Isusa naredbom da se ubiju sva muška deca ispod dve godine starosti. Prema pisanju istoričara Jozefusa iz 95. godine, sedamdesetogodišnji Herod je umro za vreme pomračenja meseca u aprilu 4. godine p.n.e. Dakle, Isus je morao biti rođen pre 4. godine p.n.e. Ako uzmemo u obzir vreme potrebno mudracima da proputuju stotine kilometara do Jerusalima i vreme potrebno Isusovoj porodici da pobegne u Egipat, možemo zaključiti da je Isus rođen podosta pre aprila 4. god. p.n.e.

Jevanđelje po Luki kazuje da su Marija i Josip putovali u Vitlejem za vreme njene trudnoće zbog dekreta Cezara Avgusta po kome se svi muškarci moraju vratiti u svoje rodne gradove zbog popisa stanovništva. Pošto je Josip iz Davidove loze, morao se javiti u Vitlejem. Istorijski zapisi pokazuju da je dekret izdat 8. godine p.n.e. Čak i ako je izdat početkom godine, zbog sporosti komunikacija i putovanja potrebno je nekoliko meseci, ili čak godina, pre nego što je razumno očekivati da se naredbe sprovedu. Ova informacija sužava mogući raspon Isusovog rođenja na razdoblje između 8. p.n.e. i 4. p.n.e.

Zašto ne 25. decembar?

Ukoliko pridajemo bilo kakvu istorijsku važnost Jevanđeljima, vrlo je malo verovatno da se Isus mogao roditi u decembru. Ako su, kako kaže Luka, u noći rođenja pastiri bili napolju, na poljima, onda nije moguće da se radi o decembru. Tada je u Judeji zima i napolju je hladno. Dakle, rođenje se moralo dogoditi u proleće, leto ili jesen.

Božić se slavi 25. decembra (kod nas 7. januara, što je zapravo 25. decembar po starom, julijanskom kalendaru) zbog praktičnih razloga: „novopokršteno” rimsko carstvo tražilo je zamenu za vrlo popularno pagansko slavlje zimskog solsticija, koje je tada slavljeno 25. (danas, zbog precesije, pada 21.). To je bio praznik ponovnog rađanja Sunca – posle te, najduže noći, dani postaju duži. Pošto je Isus „sunce pravde”, po proroku Malahiji, razumljivo je što su rani crkveni oci odlučili da se taj praznik slavi kao rođenje Sina. Proletnja ravnodnevica koja je bila devet meseci ranije, 25. marta, proglašena je danom kada je anđeo javio Mariji da će roditi, odnosno danom začeca (Blagovesti).

Šta je Vitlejemska zvezda?

Kada je, dakle, rođen Isus? Pošto ne postoje istorijski zapisi o tačnoj godini Isusovog rođenja, moramo se osloniti na jedinu markantnu pojavu koja se pominje u celoj priči – na Vitlejemsku zvezdu. Da li je to bila kometa? Natprirodni fenomen? Eksplozija supernove?

Pokušaćemo opet da konsultujemo Jevanđelja, uz malo logičkog razmišljanja. Prema Mateju, jedino su Magi – mudraci-astrolozi koji su doputovali sa Istoka – bili svesni Vitlejemske zvezde. Niko u Vitlejemu (ili Betlehemu, što je isto) nije rekao da ju je video. Herod i svi na dvoru nisu je bili svesni do dolaska astrologa koji su im rekli za nju. Luka ne spominje ni astrologe ni zvezdu. Niko ne zna za rođenje, osim grupe pastira koji imaju vizije anđela. Marko i Jovan ne govore ništa o Isusovom rođenju, već se bave samo njegovim javnim poslanjem.

Dakle, ako je Vitlejemska zvezda nešto neobično – neka eksplozija na nebu ili natprirodni sjajni objekt iznad štala – zar ne bi ceo grad to vi-

deo? Ne bi li to prisustvo ostalo zabeleženo u više od jednog Jevanđelja? Jedini razuman zaključak jeste da zvezda nije bila tako uočljivo neobična – osim ako je posmatrač dovoljno stručan da to primeti. Magi su bili ljudi upućeni u astrologiju. Oni su sledili veoma neobičnu konstelaciju na nebu koja je njima predstavljala veoma neobičnu osobu – možda avatara novog doba. Ali, koja je to konstelacija?

Konjunkcija Jupitera i Saturna

Među većinom astronoma i astrologa koji su proučavali Vitlejmsku zvezdu postignut je konsenzus da se najverovatnije radi o planetarnoj konfiguraciji koja uključuje konjunkciju ♃ i ♄ u ♈, koja se odigrala 6. godine p.n.e.

Konjunkcija dveju najsporijih planeta u vavilonskoj i judejskoj astrologiji tumačena je kao prenošenje moći sa jednog natprirodnog božanstva na drugo. Ribe su bile sazvežđe novog doba, a osim toga, to je bio znak koji je pridruživao narodu Judeje. Konjunkcija ♃ i ♄ u ♈ mogla bi biti poruka astrolozima da je došlo vreme rođenja dugo najavljivanog Mesije, kao i da će se taj novi „kralj” roditi među Jevrejima.

I čuveni astronom i astrolog *Johan Kepler* spekulisao je o datumu Isusovog rođenja, ukazavši na trostruku konjunkciju ♃, ♄ i ☉ 25. februara 6. p.n.e. Ta konfiguracija, koja stvara u sazvežđu **Riba** blješteći sjaj poput supernove, događa se ponovo tek nakon 805 godina.

Astrološka simbolika u Jevanđeljima

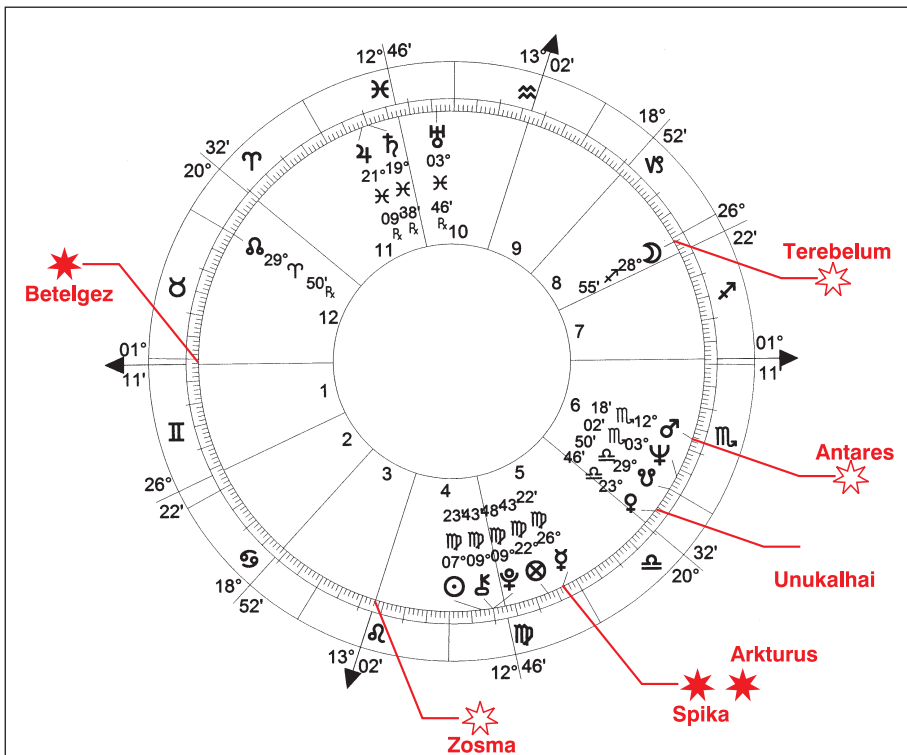
Prvi astrolog koji je na astrološki način počeo da tumači jevanđelja, bio je Mark Penfield. Naime, sveštenik jezuita mu je rekao da bi tačan prevod svetih spisa trebalo da bude da je Hrist rođen „of **the** Virgin” a ne „of a virgin”. Određeni član upućuje da je u pitanju *određena Devica* (u ovom slučaju horoskopski znak), a ne devica kao pojam. Za ljude onog vremena, značenje bi doslovno bilo „rođen od znaka Devica”. Nadalje – „rođen u jaslama” moglo bi se tumačiti „u četvrtoj astrološkoj kući”, što znači da je rođen između 10 uveče i po-

noći. Bukvalno shvatanje iskaza da je „rođen pored vola i magarca” dovelo je do opšteg uverenja da su te životinje bile u prostoriji gde i porodica, što se po jevrejskim zakonima nikada ne bi dozvolilo. Tu je, zapravo, astrološkim jezikom ukazano na položaj ☽ ili Ascendenta pri kraju ☽ ili početku ♀.

Pravi „sin Device”

Već na osnovu ovih nekoliko podataka koji imaju astrološku težinu, možemo zaključiti da smo na pravom putu. Prvo, Isus je morao biti rođen noću (kako i sva jevanđelja govore), jer se jedino tada mogla videti „Vitlejemska zvezda” – konjunkcija ♃ i ♄. Odavde lako izvlačimo zaključak da oni horoskopi koji bi ukazivali da je Isus rođen sa ☉ u ♀ jednostavno ne odgovaraju, jer je u tom slučaju ☉ izuzetno blizu „zvezde” (odnosno u konjunkciji sa ♃ i ♄). To znači da zvezdu nikako ne bi bilo moguće videti na nebu – danju od sunčeve svetlosti, a noću se jednostavno ne bi nalazila iznad horizonta. Uz malo računice, može se doći do izuzetno značajnog otkrića. Naime, tačno **2.septembra, 6. godine p.n.e. u 22h 25min LMT u Betlehemu (Vitlajemu)**, dobija se jedinstvena slika neba koja se u potpunosti uklapa u jedinstveni astrološki kod velike inkarnacije.

Što sam dublje ulazio u tumačenje ovog horoskopa – nalazio sam sve zanimljivije podudarnosti. Isus je kroz istoriju poznat i kao „sin Device”, što se dobro uklapa u teoriju da je njegov solarni znak upravo ♃. Međutim, zašto bi to bio baš 2. septembar? Najinteresantnija i najdublja logika koja Isusa neminovno povezuje sa *Devicom* jeste položaj njegovog duplog vladara – ♃ (znak ♃, podznak ♀), koji se nalazi na 26° ♃. *Baš na tom stepenu se u njegovo doba nalazila fiksna zvezda Spika, najveća u sazvežđu Device* (α Virgo). Poznavaoći astrologije verovatno znaju da se zvezda *Spika* sada nalazi na 23° ♃, ali kako se ona sporo pomera (za 72 godine pređe jedan stepen), pre 2000 godina bila je na poziciji tačno 27° ispred svoje današnje, a to odgovara 26° ♃. Da stvar bude markantnija, ♃ se tog dana našao u samoj *okultaciji* sa ovom zvezdom! Ova izuzetna naglašenost, ne samo pozicije ☉ u njegovom horoskopu, već pre svega sudbinske pozicije

Isus Hrist

02.09.-6. 22:25 LMT, Vitlajem, Izrael

njegovog vladara ♀ na jednoj od najbitnijih zvezda u čitavoj astrologiji – što je ***α Virgo*** – upućuje baš na ovaj datum. Pored toga, veoma je važno приметiti da se odmah uz zvezdu ***Spika*** nalazi ***Arkturus*** iz ***Botesa***, koji direktno upućuje na *onoga ko je nastao od Boga* i ko je *Bogu najbliži*¹. Naime, sama konjunkcija ove dve zvezde veoma upućuje na *astrološki kod* koji bi se mogao prevesti kao „onaj koji je nastao od *Device (Spika)* i koji je *Božiji sin (Arkturus)*”, pa ukoliko se tačno tu nalazi i vladar Ascendenta i ☉ – dobijamo već veoma preciznu sliku velike inkarnacije.

¹ Videti o ovome više u poglavlju o sazvežđu ***Botes***.

Sin Boga i Device

Pored ove pozicije vladara Ascendentna na važnom mestu gde se susreću po longitudi **Spika** i **Arkturus**, postoji još jedan krajnje važan podatak koji ukazuje na *Božijeg sina*. Naime, u vreme njegovog rođenja zvezda **Betelgez** našla se oko 27,5° ispred pozicije na kojoj se sada nalazi, odnosno tačno na 01° II 07' u egzaktnoj konjunkciji sa Isusovim Ascendentom! Više je nego simptomatično da je **Orion** jedina konstelacija koja je kod starih naroda (posebno Egipćana) poštovana kao **Bog** – i to ne kao simbol Boga, već kao Bog *sam*, njegova fizička pojava. Na jednom tekstu iz piramida, zapisano je doslovce o **Orionu** – ili kod Egipćana, o Ozirisu:

„Ja letim od tebhe, o čoveče,

Ja nisam za zemlju.

Ja sam za nebo.

Uzvinuo sam se u nebo kao blaženstvo.

Poljubio sam nebo kao soko.

Ja sam suština Boga,

Sin Božiji.

Posmatranje istinitog i voljenog Ozirisa

*Rezultiralo je sazveždem **Oriona**,*

Onim Najlepšim.

*Došao sam da bih mogao slaviti **Oriona**.*

Moja duša je zvezda zlatna

I sa njim

Dostići ću nebesa zauvek.”

Sazvežđe **Orion** jeste, stoga, **arhetip Boga**. Ono je najsvetlije i najspektakularnije sazvežđe na noćnom nebu i ima oblik izduženog čoveka. **Betelgez** je njegova najveća zvezda i ona je njegova *desna ruka* ili rame, predstavljajući tako ono što je jasno i snažno. Zar za Isusa nije rečeno da „*sedi sa desne strane Oca*”?

Ako se ova zvezda rađala na istoku u trenutku kada se rađao i Isus (tj. Bila mu je na Ascendentu), onda će i taj minut rođenja (koji će dati 1° II) odgovarati slici *Boga na zemlji*, koji se upravo rađa ili inkarnira.

Konkretno – „rođen od Boga i od Device” – značilo bi *Ascendent na alfa zvezdi Oriona (Betelgez)*, a vladar Ascendenta na alfa zvezdi *Device (Spika)*.

Iscljivanje, raspeće, vaskrsenje...

Sledeći neobičan i krajnje markantan znak je pozicija Ψ na 3°♍ – baš na stepenu egzaltacije ♀ , i još u tačnom ekvidistancu (srednjem rastojanju) ♀ u ♍ i ♁ u ♍ . Venera je na 23°♍ – stepenu na kome se u to vreme nalazila zvezda *Unukalhai* za koju se tradicionalno kaže da donosi i *besmrtnost*, kao i *uzdizanje iza koga sledi pad i to od strane onih koji su u njegovoj milosti ili onih koju su mu blagonakloni*. Mars je na 12°♍ , a na tom stepenu se tada nalazila izuzetno moćna zvezda *Antares* (danas se nalazi na 9° Strelca) – poznata kao „Čuvar Zapada”. Sam ekvidistanc u kome se nalazi Ψ , koji drži u ravnoteži dve snažno izražene planete – ♀ i ♁ (koje predstavljaju dva osnovna emotivna stanja, *ljubav i mržnju*) – ovde nesumnjivo govori o osobi koja je u stanju da duhovnošću i verom (Ψ) vlada. Pored toga, ova planetarna kombinacija nalazi se u šestoj kući, dajući jedinstveni isceliteljski dar! Pozicija Ψ postaje tako izuzetno važna u njegovom horoskopu, a ako uzmemo u obzir da je Ψ na stepenu egzaltacije ♀ , koji upravlja regeneracijom, reinkarnacijom – pa i vaskrsnućem – vidimo *duhovnost* koja je povezana sa *vaskrsnućem*. Da ovo bude još potvrđenije, ♀ se nalazi u konjunkciji sa ♁ u četvrtoj kući (ogromna sila transformacije; četvrta kuća predstavlja i grob, ♀ smrt, a ♁ život), što je ovde dalo preduslove da se može „iz groba oživeti”.

Mesec se nalazi u osmoj kući (smrt, stradanje) i u znaku ♏ , pa između ostalog opisuje i Isusovu smrt. Nalazi se u kvadratu sa ♁ (vladarom osme kuće) i ♁ (vladarom prve kuće). Mesec uvek predstavlja i mase ljudi, pa su ga mase i osudile na smrt; Strelac označava religiju, ali i vojna lica – naročito strana, što je sve ovde imalo udela. Takođe, ♁ se nalazi na maloj zvezdi *Terebelum*, koju Ptolomej pominje kao glavnu zvezdu u „četvorostranoj pojavi u repu Strelca”. Da li su ove „četiri strane” simbolično povezane sa krstom na kome je raspet? Da stvar bude upečatljivija, tačno na vrhu četvrte kuće u Isusovom horoskopu (13°♁), nalazila se zvezda *Zosma* (danas na 10°♁), za koju

se kaže da „... ne daje slavu dok osoba ne postane žrtva”. Četvrta kuća, između ostalog, govori i o tome kako ćemo ostati zapamćeni posle fizičke smrti. Činjenica da je Isus ostao zapamćen kao „onaj ko se žrtvovao zarad svih nas” veoma je potvrđena položajem ove zvezde baš na samom vrhu (ili početku) četvrte kuće.

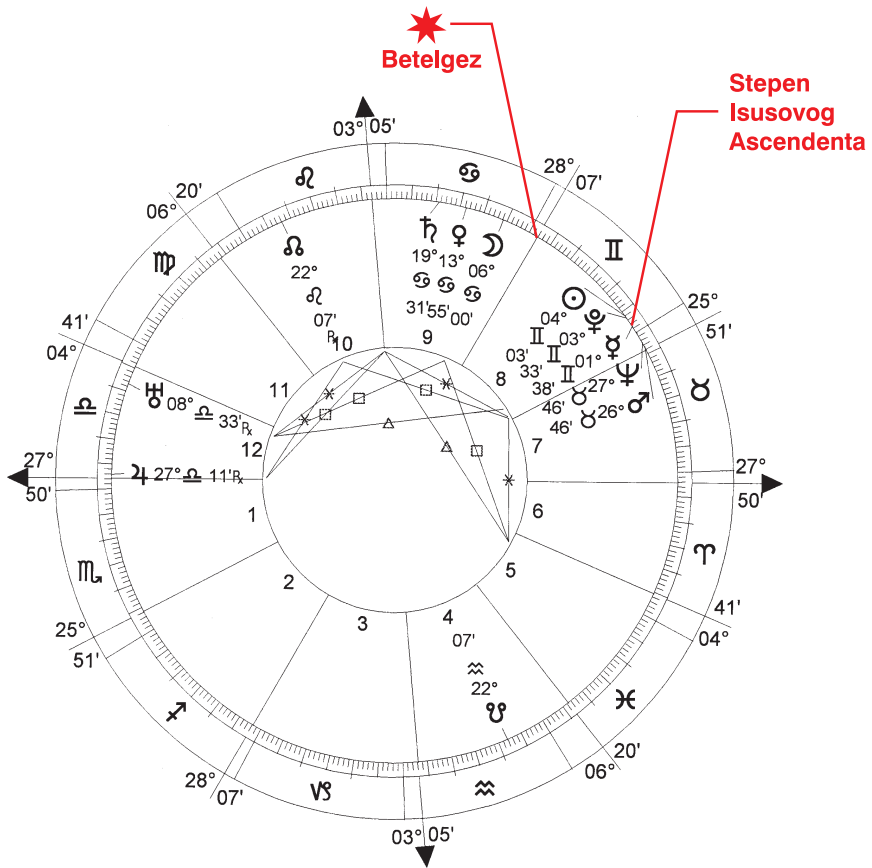
Malo prognoze

Već na prvi pogled, na osnovu onoga što znamo o Isusovom životu, možemo proveriti tačnost horoskopa. Odmah nam upada u oči druga godina, kada direktivno ☉ dolazi u konjunkciju sa ♀ u četvrtoj kući, što je moralo značiti neku promenu mesta boravka. Ovo se slaže sa najverovatnijom godinom menjanja mesta boravka usled Herodovog progona. Ipak, glavni nosilac sudbine ovde mora biti ♃ (kao dvostruki vladar, na izuzetno jakoj **Spiki**). Vidimo da u Isusovoj sedmoj godini ♃ dolazi u polusekstil sa veoma moćno i spiritualno postavljenim ♃ i, istovremeno, kvinkunks sa ♆ (iznenadna prilagođavanja!?). Ne ulazeći na ovom mestu u to gde je boravio i šta je radio u periodu do tridesete godine (što se takođe može pretpostaviti posmatrajući direkcije), zapažamo položaj direktivnog ♃ za 32. godinu u sekstilu sa ☽, vladarom treće kuće, kada je morao steći najveću popularnost (☽ – mase) i to kroz govor (vladar treće kuće u trigonu sa ♃, ličnošću). Trideset treća godina se uzima kao godina Isusovog raspeća, baš kada ♃ (vladar Ascendenta, *natus*) po direkciji dolazi u konjunkciju sa ☿ (gubitak) i to na 29° znaka (kraj sam po sebi). Iza toga, ulazi se u znak ♃, čiji je vladar već pomenuti ♀, koji je ovde višestruko naglašen i bitan, jer je u konjunkciji sa ☉ – životom. Tako nakon smrti dolazi do života – ili „vaskrsenja”.

Stigmata Padre Pio

„Stigmatе” su veoma retki pojedinci koji u stanju posebne ekstaze preživljavaju i zadobijaju rane koje je Isus imao. To mogu biti rane po telu od bičevanja, kao i rane na rukama i nogama koje je Isus

zadobio usled razapinjanja na krst. Padre pio je bio franjovački sveštenik u Italiji i jedini je sveštenik koji je u istoriji bio stigmata.

Padre Pio

25.05.1887. 16:10 LMT, Pitrelcina, Italija

Vrh njegove 9. kuće (religija, vera, Bog) postavljen je tačno na zvezdi **Betelgez**, koja se Isusu nalazila na Ascendentu, a vladar 9. kuće (i dispozitor **Betelgeza**) je ♃, nalazi se egzaktno **na stepenu na kome je Isus imao Ascendent** (1°II). Kako je to u njegovoj 8. kući i u konjukciji sa ♃, Padre Pio je iskušavao *Isusove* (♃ na Isusovom Ascendentu, vladar 9. kuće Padre Pia...) *samrtne muke* (... u 8. kući...) *u vidu rana* (...i u konjukciji sa ♃...) *na rukama* (... u II).

Ova specifičnost koja Padra Pia povezuje sa Isusom potvrđuje se i sa istim planetarnim kodom koji je vezan za Isusov život – ☉ i ♀ u konjunktiji u oba horoskopa!

Horoskop Padra Pia je još jedan astrološki dokaz koji ide u prilog Isusovog stvarnog datuma rođenja.

Spoznaja astrologa

Možda je najlepša stvar u čitavom ovom istraživanju što, ne samo da pred sobom imamo horoskop Isusa, već nam se otkriva da su njegovo rođenje *predvideli* haldejski astrolozi, *otkrili ga isti ti astrolozi* i autentično sačuvali podatke o njegovom rođenju u obliku *astrološke simbolike*. Sada vidimo da su, na osnovu njihovih podataka, dosta godina kasnije napisana i jevanđelja – i to u obliku *kodiranih astroloških simbola*.